

וידויה של לסבית

רציתי לחמם אותה בכל מחיר, והצלחתי. התפשטנו שתינו וגכנסנו למטה, ושוב שכבנו והתחבקנו ודיברנו והתנשנו. איך שהוא, איך הצליחה לת לי להרגיש שהיא עושה לי טובה. כך סיפרה לי שיש לה חברה שתקנא אם תדע שהיא נמצאת בחברתי. החלטתי שאני הייכת לכבוש אותה רק בשבילי, שלא תפגן אף אחת אחרת. שאהיה בשבילה מרכז העולם. ובאמת לאט-לאט התקשרה אלי מאד, ואני הייתי בשבילה הכל. הייתי חריפה מאד בשכלי. היא לא הרגישה שפעלתי בהגיון קר, שעשיתי את הכל כדי להוכיח לעצמי שאני יכולה להתגבר עליה. ואז הרגשתי שתמר משועבדת לי ומאהבת בי למעלה מכל דבר. היא כתבה לי סיפורים, וכשהייתי חודש אחד בחוץ-לארץ, כתבה לי בכל יום מכתבים על געגועים ואהבה, ששום גבר לא היה מסוגל לכתובם בלי להרגיש. בינתיים עברו כשנתיים מאותה פגישה ראשונה בכסית. גמרתי את בית-הספר והתגייסתי לצבא. שם פגשתי בחור שחזיר אחרי. קצין בדרגת סרן. כשהיבק אותי, לא הרגשתי שום דבר. הכל היה תפל. לא נמשכתי אחריו בכלל. באופן מקרי יצא לנו לשהות לילה אחד יחד, ואז, סתם כך, עברנו את הגבול. אחרי-כך אמר שלא הייתי בתולה — אבל עו או לא שכנתי עם שום גבר. תמהתי מאד.

אותה חחייה עם הקצין לא משכה אותי בכלל. הוא אמר שאני לא נורמלית, שאני מלהקת העץ, שמעולם לא נתקל בבחורה שהתנהגה בצורה כלי-כך קרה בתנאים כאלה. אבל לי לא היה איכפת.

בחופשה הראשונה פגשתי את תמר, וסיפרתי לה על פרשה זו. לא תיארתי לעצמי שזה כל-כך יכאיב לה. היא התחילה לבכות בשפע דמעות וקראה שבגדתי בה. עד אז המושג בגידה חל בעיני רק על יחסים בין גבר לאשה. כל אותו לילה לא אכלה ולא שתתה. היא ישבה באבל. הרגשתי שגרמתי לה עוול ממש. ושאהבתה אלי היתה יותר מזה של גבר ואשה. ביקשתי סליחה והכסתי שלהבא לא אבגוד בה עוד. חזרנו לחיינו מחדש.

הגברים עוררו בי גועל-נפש...

מיום ליום הרגשתי שעולם הגברים דוחה אותי יותר ויותר. פעם עוד הייתי מסוגלת להתנשק עם גבר. עתה לא יכולתי לחשוב על זה בלי סלידה. הגברים עוררו בי גועל נפש. מפעם לפעם, מתוך סקרנות, הלכתי עם גבר, לנסות שמה בכל זאת אני אחזור למצב נורמלי. אבל לא הרגשתי שום דבר, והגסות של הגברים הישראלים, שבכלל אינם מקדישים שום תשומת-לב להרגשת האשה, דחתה אותי. הרגשתי שהדבר היחיד שהם רוצים זה לפרוק את היצרים שלהם ותו לא.

לתמר לא סיפרתי שום דבר מאז אותה בגידה. אבל כל פעם שהיננו יחד הרגשתי את ההבדל בינה ובין גבר. היא הקדישה לי את תשומת-הלב ואת כל הסבלנות שיכולה להיות לבן-אדם. היא נתנה לי להרגיש שהיא ממש נהנית מזה שאני מאושרת — מה שמעולם לא הרגשתי אצל גבר.

הנסיין עם הגברים התחיל לשעמם אותי, וכבר לא האמנתי שישני איזה יצור גברי שעלול לתת לי את אותה ההרגשה שיש לי עם תמר. ואז החלטתי להפסיק אחת ולתמיד את המגע עם הגברים. הייתי אז בת 20.

הקדשתי את כל זמני לתמר. עד שהיא בגדה לפתע בי. הדבר מוטט ממש את כל עולמי. היא הודיעה לי שהיא עומדת להינשא לבחור אנגלי שבא מחוץ-לארץ. הייתי מיואשת. לא ידעתי אם מותר עוד להאמין בנשים. כי תמר החדירה בי אמונה אלוהית כזאת בה. והגה הכל לא נכון.

עכשיו אני יודעת שתמר עשתה זאת מפני שרצתה בילדים. היא היתה מטורפת אחריהם. לכל ילד ברחוב נתנה כסף או שוקולדה. היא התחנתה כדי ללדת, ובאמת יש לה עכשיו שלושה ילדים. היא גרה בארץ, וחיייה עם הילדים נפלאים, אך הבעל אולי קצת מרגיש את עצמו מיותר. עד היום אין היא אוהבת גברים. אך חוץ מהברותיה, אין איש מעלה כיום על דעתו שהיא לסבית. מענין, אגב, שהיא אוהבת את בתה היחידה הרבה יותר מאשר את שני בניה.

אנחנו נורמליים - אולי יותר מאחרים...

אז עברו ארבע שנים. יצאתי מן המסגרת הצרה והתחלתי להכיר את הלסביות בארץ — ענף די רחב. אני מכירה כמה עשרות. ביניהן נשואות שלמראית עין חייחן נראים מאושרים, אלא שיש להן חברה קבועה שבאה אליהן הביתה. יש נשואות שגמלו מזה בכלל, וכל הערצתי לגברים שהצליחו לשכנע אותן. אני לא מצאתי אחד כזה, ואת ערבי אני עדיין מבלה עם כמה מחברותי הקבועות, שבאות אלי לפי מצב רוחן. חברה קבועה אין לי.

אני מרגישה מצויין, כי אני מרגישה שידים אוהבות ונאמנות מטפלות בי. טוב לי. הנסיין שלי מוכיח שהגברים הם כולם אותם האגואיסטים, שאינם מסוגלים לתת את עצמם בלב מלא, בעוד שבחורה יודעת מה שהיא רוצה לקבל, ועל כן גם יודעת מה לתת. אני מציעה לגברים הישראלים שיקדישו לנערותיהם קצת יותר תשומת-לב. קצת יותר הבנה, ולראות לפני הכל שהנערה תרגיש באמת טוב.

הייתי כמה פעמים בחוץ-לארץ. הכרתי שם גברים, והגעתי למסקנה שיש הבדל גדול ביניהם לבין הגברים שלנו. הגברים הזרים מקדישים בלב פתוח את זמנם לבחורה, אפילו כשאין הם אוהבים אותה. הם יודעים לתת לה את ההרגשה שהיא האחת והיחידה בעולם. אולם גם בחוץ-לארץ הקדשתי את רוב זמני ללסביות. יש להן מועדונים מיוחדים, ועל כן היה קל למצוא אותן. בחוץ-לארץ זה אצלן יותר נטייה של עשיית רושם, מאשר משהו גופני ואמיתי. כי מעטות ביניהן נשארות לסביות עד גיל 40-50. האחרות מתחננות. ראיתי כמה פעמים טכסים של חתונות לסביות — בין אשה לאשה. עם כל הסדרים הפורמליים, כולל כומר הומו-סקסואלי שהשיא אותן, ועם אותן השבועות של נאמנות שחלות על כל זוג רגיל של גבר ואשה.

בארץ אין מבינים את הבעיה הזאת בכלל. על כל אדם ברחוב אומרים שזה הומו-סקסואליסט או שזו לסבית. אבל מוטב שלא יסתכלו עלינו כעל אנשים לא נורמליים. אנחנו נורמליים — אולי יותר משאר האנשים.

יום אחד באה תמר והחליטה שתישאר גם לישון אצלי. הורי הבחינו במשהו שאינו נורמלי בתמר, אבל לא עלה על דעתם שהיא לסבית. הרגעתי אותם לגמרי. אותו ערב הביאה תמר עמה ספרים ומחברות, אבל לא נגעה בהם. אכלנו ארוחה-ערב אצלי בבית והלכנו לבקר יודיה טובה שלה. שאהבה אותה מאד, והייתי מרוגשת מן הביקור. השיחה ביניהן עשתה עלי רושם רב, כי דיברו בחריפות וניתחו את הכל ניתוחים פסיכולוגיים. הרגשתי שאני נמצאת עם אנשים חשובים.

המארכת הגישה לנו ויסקי. שתיתי זאת בפעם הראשונה בחיי. השתי שאני נכנסת לחיים של בוהמה וביקשתי עוד לשתות וחשבתי שכך צריכים להתנהג ואסור לי להראות שאני ירוקה או תינוקת. שתיתי עד שהרגשתי שעלי להקיא. עשיתי זאת בחוץ, מבלי שהרגישו. הרגעתי את עצמי במחשבה שאני עוד אתרגל ויש לי אופי בוהמי.

היא נשכה אותי והכאיבה לי...

תמר שתתה פי שלוש ממני, וזה לא השפיע עליה לגמרי. היא היתה עליונה ושמתה. היא והמארכת התנשקו וחייבו אותה את השניה, ואני, על מנת להראות להן שאני לא תינוקת, באתי וחייבתי את תמר בכל ליבי.

השעה היתה מאוחרת, ובלאו הכי הרגישו הורי בומן האחרון שמשוה מסתורי אצלי. לא רציתי לתת להם הרגשה שמשוה באמת קורה. לכן ביקשתי את תמר ללכת הביתה, והיא הסכימה. המארכת, שכפי הנראה מצאתי חן בעיניה, ביקשה אותי לבוא לבקרה. הגענו הביתה. התפשטתי. תמר אמרה שגופי נפלא. ושנורא יש לה חשק ללסוף אותי. ברצון רב נעניתי לה, והתחלנו לבקף אחת את השניה. בקשתי אותה להתפשט, והיא עשתה זאת במהרה. נשארנו שתינו ערומות.

על מנת שלא להיראות כתינוקת התחלתי לחבק אותה, והרגשתי שזה בסדר, שזה מוצא חן בעיני ושאינו מוכנה להמשיך בזה בלב שקט. היא שאלה אותי אם אני בתולה ועניתי שכן. אחרי-כך הצטערתי, כי חשבתי שאולי זה לא נאה להיות בתולה.

לא ישנו כל הלילה. הרגשתי שהיא נהנית עוד יותר ממני. הריחות של הויסקי, עשן הסיגריות שלה והכל התערבב בחורי. הייתי כבר עייפה מאד, אבל היא לא הרפתה ממני אף

בקולנוע

תמונה הלקוחה מתוך סרט צרפתי, שהעלה על הבד את הבעיה הלסבית וניסה לתאר בצורה כנה את יחסי האהבה בין נשים. התופעה בישראל מתחילה כיום להתפשט בצורה המזכירה את התפשטותה באירופה המערבית וארצות-הברית.

לרע. היא סרטה אותי בכל גופי, נשכה אותי והכאיבה לי. זה כבר לא היה נעים, כי הכאב היה רציני. כשהדלקתי את האור, הבחנתי שכל הפנים והצוואר שלי מכוסים בכתמים ולא ידעתי איך אסביר זאת לאנשים שיראו וישאלו.

החלטתי שאולי כל חיי הבהימה הם לא בשבילי, כי יש יותר מדי דברים שהם יותר מדי מסובכים בשבילי. בלית ברירה נודמתי, וגם מתוך שינה הרגשתי שהיא ממשיכה ללסוף אותי, אם כי יותר בעדינות. השתוממתי מגוי יש לה כל הרבה כוח. כשהתעוררתי בבקרה, לאור היום, הרגשתי שהיא עדיין מלפטת אותי, בלי להפסיק. היא כעסה עלי שרודמתי, אמרה שאני לא מבינה אותה ושלא הייתי טובה אליה.

התנצלתי בפניה, אמרתי שהייתי עייפה נורא, שאני עוד אתרגל, ושכפעם הבאה אהיה יותר בסדר.

בכך יום מכתב געגועים ואהבה...

לא רציתי בשום אופן להפסיק את הידידות בינינו. תלמידי נראתה לי יותר קרובה מבפעמים קודמות. החלטתי לנסוע ולגשת אליה.

מצאתי יום ששי פנוי ונסעתי לתל-אביב. באתי אליה. היא ישבה בבית וקראה ספר. היא קיבלה אותי די בקרירות. מאוחר יותר ידעתי שזה היה טכסיס, כדי להראות לי שיש לה חיים טובים גם בלעדי.

החלטתי שאני צריכה לעשות משהו ולפעול. התישבתי לידה, ליטפתי את רגליה וכל חלק בגופה. למראית עין נשארה אישה. התחלתי להפשיט אותה, לא רק מתוך רגש-חובה, אלא גם מפני שהיה לי טוב. תמר היתה יפה מאד, והיה לה גוף כמו פסל. אבל ניכר בה משהו גברי. מעולם לא לבשה הצאת והשתולה ככל האפשר להראות כמו גבר.

סכסואלי בחיפה. בוילה של התעשיין נערכות מדי ערב שבת ומוצאי-שבת חגיגות בהן משתתפים הומוס ולסביות מחוגי החברה הגבוהה בעיקר. תופעות בודדות אלה מעידות על התפשטות הלסביות בארץ. אולם לאלו מימדים הגיעה התפשטות זאת? מהו היקפה של התופעה הלסבית בישראל? קשה לתת תשובות מדויקות לשאלות אלה. בניגוד לתופעות אחרות, אין בידי העוסקים בכך נתונים מדויקים. לסביות (המסך בעמוד 14)

כך, ודאי. ציפ — מה זה ביי-סקסואלי? שמחזק עם גברים וגם נשים. ★ ★ ★ מה מימדי ההתפשטות? יאורים ממין אלה, המופיעים בספרה של רינה בן-מנחם, אינם מיוחדים דווקא למודון הלסביות והמדרסטים (כיניו להומו-סקסואליים בין הגברים) שהיה בבית בשטח הגדול. אורגיות על רקע כזה נערכות גם כיום בוילה מפוארת בסביבות תל-אביב, השייכת לתעשיין עשיר ורוחן, ובמקד הומו-

זרועות חשופות, חלקות, שעירות... חזות ששי רים, חלקים מיוזעים... שש נשים. גברים יש למעלה מעשרים... ההומו הזה מנשק אותי. לא פחות ולא יותר. איזה מין הומו הוא זה? והוא מיטיב לנשק. אם כל ההומוס כאלו, אז אין זה כל כך נורא בעצם. הוא נושך את שפתי. איזה מין הומו אתה? את מעליבה אותי? אני? אני לא הומו, אני — ביי? אתה מה? ביי סכסואלי. טלחי לי רגע החבר שלי קורא לי.

ובשלהו פנטסטית לוטפת שני גופות טוערים. הדלת נפרצת לפתע, ושני ברנשים שתור וד כמסתבר, מתנגלים אל החזר. סרט זהוהזרים כי המיטה מועסקת כבר, והם ליה. מהוזה עומה טואנט בתוך משך יקות. נכנס אל החדר כרוח, ברנש בהיר נכזה. זה המארכ בעל המטיבה. שילו מה אתם עושם לי כאן? אתם במיטה אחזו! אתם הורטים אותה! למה כולכם יחד... וב אני בחדר שטוף אור ועשן, וניחוח ברנדי, חיובים רחבים, אויליים, מתופשים.